

Kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

deželne vlade za Slovenijo.

Vsebina: Začasni zakon o proračunskih dvanajstinah za mesece september, oktober, november in december 1919., januar, februar, marec, april in maj 1920. in o najnujnejših fiskalnih odredbah. — Dostavek k naredbi o zdravniških specialistih. — Naredba celokupne deželne vlade za Slovenijo o pravoslovnih in državoslovnih študijah in teoretičnih državnih izpitih na univerzi kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev. — Razglas deželne vlade za Slovenijo: Razglas o označbi „štor“ namesto „štorje“. Razpis treh služb pri poverjeništvu za javna dela. — Razglas raznih drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

Vaša kraljevska Visokost!

Naša država je, kar se dostaja proračuna, izza dne 1. septembra lanskega leta, v nelegalnem stanju. Z zakonom z dne 10. julija 1919. so bile odobrene tri dvanajstine proračuna za 1919./1920. leto, to je za mesece junij, julij in avgust. Po tem času narodno predstavništvo ni votiralo niti proračuna, ki mu ga je bil predložil minister za finance že meseca maja lanskega leta, niti ne več ene proračunske dvanajstine. Sedem mesecev že se troši državni denar in se pobirajo državni dohodki tudi brez zakonodajnega odobrenja in brez javnosti in določenosti državnih dohodkov in razhodkov. Toda člen 34. zakona o državnem računovodstvu izrečno veli: „Brez odobrenega ali podaljšane proračuna v zmislu členov 173. in 174. ustave se ne morejo plačevati niti izdatki, niti pobirati dohodki“ in člen 47. istega zakona: „Čim se potrdi (državni proračun), minister za finance takoj v „Službenih Novinah“, v posebni prilogi dotične številke, objavi finančni zakon in proračun dohodkov in razhodkov v celoti tako po partijah kakor po pozicijah. Kar velja za glavni, velja tudi za naknadni proračun — za naknadne in izredne kredite“.

Kraljevska vlada, v kateri imam čast zavzemati portfelj ministra za finance, ni hotela, niti ni želela še nadalje hoditi po tej poti, da bi, ne zahtevaje pritrditev parlamenta, izvrševala državni proračun na podstavi preprostih sklepov ministrskega sveta, ki se tudi ne objavljajo. Zato sem takoj, ko sem prevzel posle finančnega ministra, predložil narodnemu predstavništvu v rešitev in odobritev „Predlog zakona o proračunskih dvanajstinah (za mesece september, oktober, november in december 1919. leta, januar, februar, marec, april in maj 1920. leta) in o najnujnejših fiskalnih odredbah“. To sem storil z dopisom D R br. 31.799 z dne 3. marca t. l. in na podstavi pooblastila, ki mi je bilo dano z ukazom z dne 26. februarja t. l.

Zal, da leži ta zakonski predlog še vedno v finančnem odboru. Predlog niti ni še v odboru pretresen, ker člani opozicije ne prihajajo na njegove seje. V parlamentu je vsled obstrukcije skupščinske manjšine onemogočeno vsako resno delo in jaz sem bil kot minister za finance ob takih razmerah celo prisiljen, da sem javno, v seji parlamenta, zase odklonil vsakršno odgovornost.

Tako je zdaj kraljevska vlada navzlic najboljši volji, da bi poslovala na podstavi votiranega zakona o proračunu, v situaciji force majeure, ki jo sili, da tudi mimo parlamenta, čigar sodelovanje in kontrolo je zahtevala, izvršuje budgetiranje brez zakona, ki bi ga bilo sprejelo narodno predstavništvo.

Državnega življenja ni mogoče misliti niti en dan brez proračuna. Ni mogoče misliti, da bi se niti za en dan ustavila državna izplačila in ne vršili državni prejemki. In ker je nemogoče misliti, kaj šele izvršiti kaj takega, je treba v težki situaciji, v kateri smo danes v tem oziru, najti izhod, ki bi čim največ ustrezal našemu pravnemu čutu, ki bi bil najbližji onemu visokemu pojmovanju in cenjenju proračunske pravice narodnega predstavništva, ki jo je sedanja vlada takoj v početku svojega poslovanja poudarila in naglasila.

Vaša kraljevska Visokost!

Zakon o državnem računovodstvu, ki sem ga citiral zgoraj in v katerem stoji, da se brez odobrenega in podaljšane proračuna ne morejo plačevati niti izdatki, niti pobirati dohodki in oddajati državni blagajni, ima svoj namen in pomen v tem, da zagotavlja parlamentarno vladanje v državi. Taka določila so samo v zakonodajstvih onih držav, kjer je utrjen parlamentarni režim.

Nesprejemanje, neodobravanje ali odklanjanje proračuna se more opravičevati samo politično. V parlamentarnih državah ni vlada nič drugega nego odbor skupščinske večine ter mora uživati i njeno zaupanje i zaupanje krone. Z nezaupnico prisili parlament vlado, da se umakne iz državne uprave. Da bi tak votum imel tudi svojo sankcijo, se daje parlamentu v roke jako močno in efektno orožje: daje se mu pravica, da s svojim glasovanjem odreče vladi kredite in ji tako onemogoči, da bi še ostala. Če narodno predstavništvo ne sprejme proračuna, prisili vlado, da odstopi.

Tak primer pri nas ni nastopil, niti ga ni še sedaj. Vladi večina ni izrekla nezaupnice z nobenim glasovanjem v narodnem predstavništvu. Nasprotno, vlada Vaše Visokosti je ob glasovanju za vladno deklaracijo in zoper njo dobila 130 glasov zoper samo 15 glasov opozicije: skupine poslancev izvan strank. Ostali del opozicije ni hotel ali ni smel sprejeti te odkrite in zakonite parlamentarne bitke; niti se ne ve, kolik je ta del pravzaprav. Kar se tiče proračuna, celo ni bil diskutiran, ker iz finančnega odbora še ni prišel pred parlament.

Tako je pri nas nastopila izredna parlamentarna situacija. Parlament imamo; tudi se shaja na seje, toda ne deluje. En del parlamenta, skupščinska manjšina, onemogočuje vsako delovanje drugemu delu, večini parlamenta, ki hoče delati.

V taki situaciji, ki ji ne moremo najti podobne v drugem parlamentarnem svetu, je moje mnenje to, da je treba postopati primeroma tako, kakor je postopala Belgija med to vojno. V stvari naš primer ni istoveten z belgijskim. Mnogo težji je, toda skrajni rezultat je dosti podoben belgijskemu. I tam i tukaj vlada ne more računati na sodelovanje parlamenta v zakonodajnih poslih za izvesten čas. Zato ob takih okoliščinah Belgije niso upravljali ne s sklepi ministrskega sveta, ne z ukazi, nego s takozvano „arrêté-loi“, torej z ukaznimi zakoni. Moje mnenje, ki se popolnoma sklada z mnenjem vsega ministrskega sveta, je, da je treba po vsem, kar sem prej navedel, tako postopati tudi pri nas s to razliko, da bi bili ti ukazi — zakoni — samo začasni zakoni, ki bi se uveljavili z ukazom Vaše kraljevske Visokosti in na predlog vlade ter bi veljali samo dotlej, dokler jih ne reši parlament, kateremu so ali že došli kot vladni predlogi ali jih vlada predloži čez nekaj dni.

Vaša kraljevska Visokost!

Da ne pustimo države brez proračuna, ker bi to pomenilo smrt državnega življenja; da ne odtežemo zakonodajnim faktorjem udeleževanja pri dovoljevanju kreditov, kakor je to delal prejšnji kabinet, ker bi to pomenilo nespoštovanje pravic parlamenta in rušenje veljavnih zakonov,

je moje mnenje to, da je treba za uveljavitev zakona o proračunskih dvanajstinah od meseca septembra 1919. do konca meseca maja 1920. izdati tak začasen zakon (arrêté-loi). Na ta način bo kraljevski vladi mogoče uporabljati ta narodnemu predstavništvu že predloženi zakoniti predlog, tudi preden se še votira.

V tem specialnem primeru je ta način poslovanja tem bolj opravičen, ker zakon o dvanajstinah tudi ni nov, narodnemu predstavništvu neznan zakon. To je projekt, ki je bil že predložen parlamentu in ki bi ga parlament nedvojbeno tudi sprejel, da skupščinska manjšina ne preprečuje dela v parlamentu s svojo obstrukcijo, ki ni bila z ničimer izzvana in se z ničimer ne more resno opravičiti.

Način, ki ga imam čast predlagati v svojem imenu in v imenu ministrskega sveta ob taki parlamentarni force majeure, kakršno imamo dandanes, je vendarle mnogo boljši — ker je tudi bližji predpisom ustave in zakona o državnem računovodstvu in ker več ustreza redu v državnih financah, pravilnosti državne finančne politike in finančni varnosti prebivalstva — nego praksa, ki smo jo imeli do sedaj: da vlada sama sebi dovoljuje, nedoločeno in po svoji volji, kredite, kolikor in kadar so ji potrebni in brez javnosti in njene kontrole!

Iz teh razlogov in na podstavi sklepa ministrskega sveta D R br. 44.693 z dne 3. t. m. mi je čast prositi Vašo kraljevsko Visokost, da začasnemu zakonu o proračunskih dvanajstinah in o najnujnejših fiskalnih odredbah, ki je tukaj priložen pod /., izvolite podeliti svojo odobritev ter nanj postaviti svoj podpis.

Vaši kraljevski Visokosti vdani

minister za finance:

dr. V. Janković s. r.

V Beogradu, dne 3. aprila 1920.;

D R br. 44.692.

170.

V imenu Njegovega Veličanstva

Petra I.,

po milosti božji in narodni volji
kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev,
Mi

Aleksander,

prestolonaslednik

na predlog Našega ministra za finance in iz razlogov, navedenih v njegovem pismu z dne 3. aprila t. l., D R br. 44.692, potem po zaslišanju Našega ministrskega sveta smo odredili in odrejamo, da takoj stopi v veljavo: „Predlog zakona o proračunskih dvanajstinah za mesece september, oktober, november in december 1919., januar, februar, marec, april in maj 1920. in o najnujnejših fiskalnih odredbah“, ki je bil predložen v potrditev začasnemu narodnemu predstavništvu dne 3. marca 1920. in ki se glasi:

Začasni zakon o proračunskih dvanajstinah za mesece september, oktober, november in december 1919., januar, februar, marec, april in maj 1920. in o najnujnejših fiskalnih odredbah.*

I. Splošna določila.

Člen 1.

Člena 2. in 3. zakona o proračunskih dvanajstinah z dne 10. julija 1919. veljata tudi za čas, dokler traja ta zakon.

II. Redni proračunski krediti.

Člen 2.

Foleg kreditov, odobrenih z zakonom o proračunskih dvanajstinah z dne 10. julija 1919., sprejme narodno predstavništvo na znanje in odobruje šest proračunskih dvanajstin kreditov, označenih v členu 1. predloga finančnega zakona leta 1919./1920. in za mesece september, oktober, november in december 1919., januar in februar 1920., ki so bile prej odobrene s sklepi ministrskega sveta, in sicer DR br. 96.048 z dne 20. septembra 1919., DR br. 117.101 z dne 17. februarja 1919. in DR br. 143.407 z dne 12. decembra 1919. v skupnem znesku:

dinarjev 646.593.217-76 in
kron 530.075.389-50.

Člen 3.

Dovoljujejo se kraljevski vladi še tri dvanajstine kreditov, označenih v členu 1. predloga finančnega zakona za leto 1919./1920., to je skupaj za mesece marec, april in maj 1920.:

dinarjev 323.296.608-88 in
kron 265.037.694-75.

III. Izredni in naknadni krediti.

Člen 4.

Razen kreditov, navedenih v členu 2., sprejme narodno predstavništvo na znanje in odobruje vse izredne in naknadne kredite, odobrene s sklepi ministrskega sveta za razne državne potrebe, kakor tudi kredite, odobrene na isti način po specialnih določilih členov 25., 36. in 48. predloga finančnega zakona za proračunsko leto 1919./1920. v skupnem znesku:

dinarjev 301.899.354-94 in
kron 521.519.467-47.

Vsi omenjeni sklepi ministrskega sveta, oziroma komiteta ministrov za finance in promet in ekonomsko-finančnega komiteta ministrov se morajo priložiti zaključnemu računu za proračunsko leto 1919./1920.

Člen 5.

Razen kreditov, označenih v členih 2., 3. in 4. tega zakona, se dovoljuje kraljevski vladi, izvezi ministra za vojno in mornarico, za katerega velja člen 6. tega zakona, tudi vsota 200.000.000 dinarjev kot naknadni in izredni krediti za mesece marec, april in maj t. l. Ti krediti se bodo uporabljali, in sicer po prejšnji pritrditvi ministrskega sveta, za vse vsote, ki presežajo 1.000.000 dinarjev, in po prejšnji pritrditvi ministra za finance za vse zahteve pod 1.000.000 dinarjev.

Člen 6.

Ministru za vojno in mornarico se dovoljuje naknaden kredit 250.000.000 dinarjev nezavisno od kreditov, navedenih v členih 2., 3., 4. in 5. tega zakona in za vzdrževanje celokupne vojske, mornarice, orožništva, obmejnih čet in živine do dne 31. maja 1920. Denar se bo dvigal iz glavne državne blagajne ter vključeval po predpisu člena 12. zakona o izrednih kreditih za leto 1914.

IV. Določila o taksah.

Člen 7.

Zakon o taksah kraljevine Srbije z dne 30. marca 1911., kolikor se tiče nastopnih tarifnih postavk: 5, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 70, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221,

* Razglašen v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca“ št. 78, izdanih dne 6. aprila 1920.

222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229 (pri post. 229 samo ob uporabljanju pri carinskih oblastvih), 230, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251 in 252, 272, 275, 276, 277, 278, 279, 280 in 332, se razširja na vse ozemlje našega kraljestva in velja na njem glede pobiranja taks tako v znesku kakor v njih denarju.

Povišujejo pa se v vsem kraljestvu takse pri tarifnih postavkah zakona o taksah kraljevine Srbije, in sicer:

pri tar. post. 51 od din. 20 na din. 100,
" " " 58 " " 10 " " 50,
" " " 276 " " 200 " " 500,
" " " 277 " " 200 " " 500.

Pripomba. Taksa iz tar. post. 61, 62, 63, 64 in 272 kakor tudi zgoraj povišane takse iz tar. post. 51, 58, 276 in 277 veljajo za obrate, pravila, pravice in posle, ki se zadobivajo in izvršujejo potem, ko stopi ta zakon v veljavo. Minister za finance se pooblašča, da za pravilno pobiranje teh taks (iz člena 7.) predpiše pravilnik.

Člen 8.

Tarifni postavek 238. zakona o taksah kraljevine se izpreminja ter se glasi: „Za vidiranje potnih listov tujih državljanov, ki potujejo v kraljestvo, 10 dinarjev.“

Pripomba 1 pri tem tarifnem postavku se izpreminja ter se glasi:

„Pripomba 1. Ta taksa se pobira v novcu države, v kateri se vrši vidiranje, al pari. V državah, katerih novcu ima manjšo borzno vrednost od dinarja, se takse izjemno pobirajo v novcu dotične države po kurzihi dinarja, ki jih začasno določa minister za finance.“

Sporazumno z ministrom za zunanje zadeve sme minister za finance to takso po načelu reciprocitete povišati ali znižati.“

Člen 9.

Pri tarifnih postavkah 238, 239 in 240 zakona o taksah kraljevine Srbije je besedo: „Srbije“ nadomestiti z besedo „kraljestva“.

Pri tarifnih postavkah 61a in 62a naj se po besedah „v Beogradu“ dodajo besede „v Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu in Subotici“.

Člen 10.

Vse med vojno izjemoma nepovišane tarifne postavke v novih pridruženih pokrajinah, to se pravi: v Hrvatski, Slavoniji, Banatu, Bački in Baranji, se glede taks, zvanih „stalne kolkovne pristojbine“, povišujejo za 100 % (sto odstotkov).

Člen 11.

Vse stalne, lestvične in odstotne kolkovne pristojbine po zakonih o kolkovnih pristojbinah, ki veljajo v Bosni, Hercegovini, Dalmaciji, Sloveniji, Hrvatski, Slavoniji, Bački, Banatu in Baranji, se potem, ko se izvrši povišba po členu 10., povišajo za 100 % (sto odstotkov).

Izjemoma se povišujejo namesto za 100 % (sto odstotkov) za 400 % (štiristo odstotkov) sodne pristojbine po tarifni postavki III. d 18 za Bosno in Hercegovino in po tarifni postavki 16 d za Dalmacijo in Slovenijo, za 800 % (osemsto odstotkov) pa sodne pristojbine pod T. br. 48/13, točki 4, za Hrvatsko, Slavonijo, Bačko, Banat in Baranjo.

Člen 12.

V vseh primerih, navedenih v § 4. pristojbinskega zakona iz leta 1850. za Dalmacijo in Slovenijo, in onih iz leta 1883. za Hrvatsko, Slavonijo, Banat, Bačko in Baranjo kakor tudi § 7—I, 1—9 pristojbinskega zakona iz leta 1886. za Bosno in Hercegovino se morajo vse pristojbine — v kolkih in v gotovini — plačevati takoj, v naprej ne glede na to, kolik je znesek.

Člen 13.

Za tarifno postavko 99. zakona o taksah kraljevine Srbije se dodaja nova tarifna postavka, ki se glasi:

Tar. post. 99a. Na vse vstopnice za zabave, gledališča, bioskope, cirkuse, gimnastične, čarodjejske in akrobatske predstave, za dirke, predavanja, razstave in vobče za vstopnice k prireditvam, kjer se ljudje zbirajo zaradi zabave in zadovoljstva, se plačuje taksa po vrednosti vstopnice, in sicer: za vstopnice

od 1 dinarja	do 2 dinarjev	0-20 dinarjev,
„ 2 dinarjev	„ 3 „	0-30 „
„ 3 „	„ 5 „	0-40 „
„ 5 „	„ 7 „	0-50 „
„ 7 „	„ 10 „	1 dinar,
„ 10 „	„ 15 „	1-50 dinarjev,
„ 15 „	„ 20 „	2 dinarja,
„ 20 „	„ 25 „	3 dinarje,
„ 25 „	„ 50 „	5 dinarjev,
in nad 50	„ 10 „	„

Pripomba 1. Pri prireditvah, kjer se namesto vstopnice, katere cena ni naprej določena, plača „prostovoljen prispevek“, je plačati takso 0-50 dinarjev za vsako posamezno osebo.

Kadar se „vstopnine“ plačajo s pavšalno vsoto, kot vpisnina v klub, združbo ali društvo ali kot sezonski bilet ali kot abonement za določeno število vstopov ali za vstop v določenem razdobju, se ta taksa pobira po gorenji lestvici po skupno plačani vsoti. V drugih primerih, kadar je pristop dopuščen brez vstopnice („vstop prost“) in se v lokalu prodaja pilo in jelo, se taksa določi pavšalno za en dan ali za eno predstavo. Plačati jo mora v naprej lastnik podjetja. To takso določa finančno oblastvo, ki ga odredi minister za finance, in v razmerju zneskov, ki se povprečno pobirajo v dotičnem kraju od podobnih lokalov kot taka taksa za vstopnico.

Pripomba II. Takse za vstopnice ne more biti nihče oproščen, najsi so se vstopnice prodajale po komerkoli, v kateremkoli kraju in v čigarkoli korist. Toda izjemoma se ne plačuje taksa za vstopnice:

- a) od katerih je ves dohodek namenjen zgolj človekoljubnim ali dobrodelnim svrham;
- b) ako zabavo, gledališče, bioskop itd. prirede v vzgojne ali poučne namene društva ali družbe, ki niso osnovane na dobiček.

O teh oprostitvah plačevanja takse za vstopnice odloča minister za finance.

Pobiranje taks iz tar. post. 99a velja izza dne 1. maja 1920. ter se razširja na vse kraljestvo.

Minister za finance se pooblašča, da po pritrditvi ministrskega sveta predpiše pravilnik o tem, kako naj se pobirajo te takse, kakor tudi kazni za protivno postopanje.

V. Določila o carini.

Člen 14.

Minister za finance se pooblašča, da sme za izvoz proizvodov prehrane, gradiva, lesa: za gradnjo in kurjavo in sirovin, ki služijo za tvorniško predelovanje, uvesti pobiranje carine v novcu držav, v katere se uvoz odpremlja, ako njih valuta ni razvredena. Če gre uvoz v države z razvredeno valuto, se te carine plačujejo po izbiri v novcu ene izmed držav, katerih valuta je zdrava.

Na katere proizvode iz gori naštetih skupin se uvede pobiranje carine, določa minister za finance v sporazumu z ministrskim svetom. Istotako odloča, katere države je smatrati za države z razvredeno valuto.

Člen 15.

Čuvanje meje v carinskem oziru se izroča obmejnimi četam, ki bodo vojaško organizirane in poveljevalne.

Glede izvrševanja carinske službe so obmejne čete popolnoma podrejene kontroli carinskih oblastev ter so njih organ. Ureditve obmejnih čet in njihov razmerja proti oblastvom, katerih organ so, predpiše minister za finance in minister za vojno in mornarico s posebno uredbo.

VI. Določila o posojilih.

Člen 16.

Minister za finance se pooblašča, da znesek 20 % kron, pridržanih ob kolkovanju, izpremeni v notranje posojilo s petletnim rokom in z letnimi obrestmi 1 %.

Člen 17.

Minister za finance se pooblašča, da sme najeti posojila v inozemstvu do vsote 500.000.000 frankov, da se okrepi podloga bankovcem Narodne banke kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev in da se doseže proračunsko ravnotežje. Toda te pogodbe bodo veljale šele potem, ko jih odobri ministrski svet, narodni skupščini pa se bodo priobčile v prvem rednem sklicu.

Prehodno določilo.

Člen 18.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše in ko se razglasi v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca“, proti temu, da preneha njegova veljava, ko začasno narodno predstavništvo reši njemu predloženi načrt zakona „o proračunskih dvanajstinah (za mesece september, oktober, november in december 1919., januar, februar, marec, april in maj 1920.) in o najnujnejših fiskalnih odredbah“.

Našemu ministru za finance naročamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbijo za njegovo izvršitev, oblastvom pa, naj postopajo po njem, in vsem in vsakomur, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 4. aprila 1920.

Aleksander s. r.

Minister za finance:

dr. V. Janković s. r.

Višel in pritisnil državni pečat

čvar državnega pečata,

minister za pravosodje:

dr. Duš. Peleš s. r.

Predsednik ministrskega sveta in minister priprave za ustavotvorno skupščino in izenačitev zakonov:

Stoj. M. Prčić s. r.

Minister za promet:

dr. Korošec s. r.

Minister za notranje zadeve:

M. N. Trifković s. r.

Zastopnik ministra za zunanje zadeve, minister brez portfelja:

dr. M. Spalajković s. r.

Minister za gradbe:

J. N. Jovanović s. r.

Minister za finance:

dr. V. Janković s. r.

Minister za trgovino in industrijo:

dr. M. Ninčić s. r.

Minister za prosveto:

M. Trifunović s. r.

Minister za vojno in mornarico:

general V. N. Jovanović s. r.

Minister za pošto in brzojav:

dr. M. Drinković s. r.

Minister za verstvo:

dr. Fr. Janković s. r.

Minister za socialno politiko:

dr. Dj. Šurmin s. r.

Minister za narodno zdravje:

dr. Slavko Miletić s. r.

Minister za gozde in rudnike:

Kovačević s. r.

Minister za agrarno reformo:

dr. Krnić s. r.

Minister za prehrano in obnovo dežel:

dr. Alekza Stanišić s. r.

Minister za kmetijstvo in vođe:

Roškar s. r.

Minister za pravosodje:

dr. Duš. Peleš s. r.

Naredbe osrednje vlade.

171.

Dostavek k naredbi o zdravniških specialistih.*

Členu 1. naredbe o zdravniških specialistih** se dodaja ta-le stavek:

* Razglašen v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca“ št. 84, izdanih dne 10. aprila 1920.

** Ur. l. št. 775 iz leta 1919.

Specialisti za bakteriologijo in serologijo so morali vsaj dve leti poslovati na državnem bakteriološkem ali serološkem zavodu v tuzemstvu ali v inozemstvu ali pa morajo biti šefi takih zavodov.

Iz pisarne ministrstva za narodno zdravje v Beogradu,

dne 1. aprila 1920.

Naredbe deželne vlade za Slovenijo.

172.

Naredba celokupne deželne vlade za Slovenijo

o pravoslovnih in državoslovnih študijah in teoretičnih državnih izpitih na univerzi kraljevstva Srbev, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani.

Z ozirom na sklep juridične fakultete v Ljubljani z dne 1. marca 1920., št. 26, se ukazuje:

§ 1.

Slušatelji prava, ki hočejo doseči usposobljenost za javno (državno) službo, morajo svoje pravoslovne in državoslovne študije uravnati po nastopnih določilih ter morajo opraviti tri teoretične državne izpite, namreč pravnozgodovinski, pravosodni in državoslovni izpit.

A. Študije.

§ 2.

Doba študij traja najmanj osem semestrov, in sicer tako, da je pred pravnozgodovinskim državnim izpitom (prvi oddelek študij) dovršiti tri, po opravljenem pravnozgodovinskem izpitu (drugi oddelek študij) pa pet semestrov.

§ 3.

Semester je v predpisano dobo študij vračunati samo, ako kandidat dokaže, da je poslušal kolegijev najmanj na teden 20 ur. Vendar pa zadošča, ako v enem izmed pet semestrov drugega oddelka študij posluša tudi le 12 ur.

V predpisano minimalno število ur se vračunajo tudi vaje v seminarjih.

V enem in istem oddelku študij je moči število ur, kar jih manjka v kakem semestru, dopolniti s prebitkom ur, poslušanih v kakem drugem semestru.

Pravoslovne in državoslovne študije se smejo pričeti ali z zimskim ali s poletnim semestrom.

§ 4.

V prvem oddelku študij, to je pred pravnozgodovinskim izpitom (§ 2.), je treba poslušati predavanja o nastopnih predmetih (obvezni kolegiji) vsak teden najmanj toliko ur, kolikor jih je pristavljenih pri vsakem predmetu, in sicer:

1.) rimsko pravo 16 ur, razdeljeno najmanj na dva semestra;

2.) cerkveno pravo 7 ur, ali v enem semestru ali razdeljeno na dva semestra;

3.) zgodovinski razvoj sedanjega javnega in zasebnega prava 8 ur, razdeljeno na dva semestra;

4.) pravna zgodovina južnih Slovanov 5 ur v enem semestru ali razdeljeno na dva semestra;

5.) eno predavanje na filozofski fakulteti iz predmeta filozofskega značaja 4 ure v enem semestru.

Določen vrstni red, po katerem je poslušati ta predavanja, ni predpisan.

§ 5.

V drugem oddelku študij so obvezna predavanja o nastopnih predmetih v pristavljeni najmanjši izmeri tedenskih ur:

1.) obče državljansko pravo 18 ur, razdeljeno najmanj na dva semestra;

2.) trgovinsko in menično pravo, ali ločeno ali pa v eno predavanje združeno, 7 ur, v enem semestru ali razdeljeno na dva semestra;

3.) civilnosodno postopanje 12 ur, razdeljeno na dva semestra;

4.) kazensko pravo in kazenskosodno postopanje 10 ur, razdeljeno na dva semestra;

5.) ustavopravna veda 6 ur v enem semestru;

6.) upravno pravo 6 ur v enem semestru;

7.) narodno gospodarstvo 10 ur, razdeljeno na dva semestra;

8.) finančna veda 5 ur v enem semestru;

9.) meddržavno pravo 3 ure v enem semestru.

Določen vrstni red, po katerem je poslušati ta predavanja, ni predpisan.

§ 6.

K pravosodnemu in državoslovnemu državnemu izpitu se dopušča le kandidat, ki je po opravljenem pravnozgodovinskem državnem izpitu poslušal predavanja, navedena v § 5. ter je poslušal pred opravljenim pravnozgodovinskim izpitom ali po njem razen predavanja, označenega v § 4., št. 5, še nastopna predavanja en semester in v pristavljeni najmanjši izmeri tedenskih ur, namreč eno predavanje

a) na filozofski fakulteti 3 ure,

b) o pravni filozofiji 4 ure (eventualno razdeljeno na dva semestra) in

c) o statistiki 2 uri.

§ 7.

Poleg obveznih predavanj, navedenih v §§ 4., 5. in 6., se bodo zagotovila na juridični fakulteti redovita predavanja o nastopnih predmetih:

1.) o meddržavnem zasebnem in kazenskem pravu;

2.) o sodni medicini in

3.) o državnem računostvju.

Nadalje se bo po možnosti skrbelo za predavanja o rudniškem in vodnem pravu, o agrarnem pravu in o primerjajočem pravoslovju.

§ 8.

Fakultetni svet juridične fakultete ima dolžnost skrbeti za to, da bodo učna predavanja popolna, ter urejati predavanja tako, da bo vsak slušatelj, ki prebije na fakulteti čas, predpisan za državnoveljavno dovršitev študij, imel priliko poslušati vse obvezne stroke v najmanjši izmeri predpisanega števila ur, in sicer praviloma pri profesorjih.

V posebnega ozira vrednih primerih sme fakultetni svet izpregledati izostalo obiskovanje v prvem in v drugem oddelku obveznih predavanj v izmeri do osem ur za vsak oddelek, toda samo, ako dosežajo v prvem oddelku študij dejansko vpisana predavanja najmanjšo izmero 60 tedenskih ur, v drugem oddelku pa najmanj 92 tedenskih ur.

§ 9.

Ali in v kakšnem obsegu se sme eden ali več semestrov, prebitih na drugi kakor na juridični fakulteti, vračunati v predpisano dobo študij, o tem odloča fakultetni svet.

§ 10.

V koliko je na inozemskih visokih šolah dobo študij, posvečeno pravoslovnemu in državoslovnemu nauku, všteti v število semestrov, predpisano v § 2., ali pa v koliko je posamezna tamkaj poslušana predavanja smatrati za vštetna, o tem odloča fakultetni svet, oziraje se na dotični ustroj študij in na obseg poslušanih kolegijev. Vobče se zahteva, da je poslušal kandidat državnih izpitov najmanj dve leti na tuzemski univerzi. Več nego šest semestrov se nikoli ne sme všteti. Vsekakor pa je treba najmanj en semester pred položenim pravnozgodovinskim državnim izpitom in najmanj dva semestra po tem izpitu prebiti na tuzemski univerzi.

B. Državni izpiti.

§ 11.

Pravnozgodovinski državni izpit se sme opraviti najprej v zadnjih štirih tednih tretjega semestra.

Pravosodni in državoslovni državni izpit se smeta opraviti po takem vrstnem redu, kakršnega si kandidat sam izbere, in sicer eden izmed njiju že v poslednjih štirih tednih poslednjega semestra.

V ostalem je pripustitev k teoretičnim državnim izpitom zavisna od tega, da so izpolnjeni pogoji, ustanovljeni glede dobe študij in glede obveznih kolegijev.

O tem, ali so podani ti pogoji, odloča predsednik dotične izpraševalne komisije. Ako predsednik prošnjo zavrne, ima zavrženec pravico pritožbe na poverjeništvu za uk in bogočastje, ki odloča dokončno.

§ 12.

Predmeti pravno-zgodovinskega državnega izpita so:

- 1.) rimsko pravo,
- 2.) cerkveno pravo,
- 3.) zgodovinski razvoj sedanjega javnega in zasebnega prava,
- 4.) pravna zgodovina južnih Slovanov.

§ 13.

Predmeti pravosodnega državnega izpita so:

- 1.) obče državljansko pravo,
- 2.) trgovsko in menično pravo,
- 3.) civilnosodno postopanje,
- 4.) kazensko pravo in kazenskosodno postopanje.

§ 14.

Predmeti državoslovnega državnega izpita so:

- 1.) ustavopravna veda,
- 2.) upravno pravo,
- 3.) narodno gospodarstvo,
- 4.) finančna veda,
- 5.) meddržavno pravo.

§ 15.

Za opravljanje teoretičnih državnih izpitov postavlja poverjenik za uk in bogočastje po zaslišanju fakultetnega sveta posebne izpraševalne komisije.

§ 16.

Vsaka komisija je sestavljena iz enega predsednika, enega predsednikovega namestnika (podpredsednika) in iz potrebnega števila izpraševalnih komisarjev.

Iz teh postavlja predsednik po svojem predudarku komisije za vsak posamezni izpit. Pri vsakem izmed treh teoretičnih državnih izpitov mora biti komisija sestavljena iz predsednika in treh komisarjev.

Pri pravno-zgodovinskem državnem izpitu je predmete (§ 12.) porazdeliti med tri izpraševalne komisije, in sicer tako, da en eksaminator izprašuje samo rimsko pravo in da zaradi tega eden izmed ostalih dveh eksaminatorjev preizkusi dva predmeta.

Predsednik pravno-zgodovinske izpraševalne komisije je pooblaščen, da sestavlja, ako je to z ozirom na število kandidatov potrebno, komisije iz predsednika in le dveh izpraševalnih komisarjev, pri čemer posluje predsednik kot eksaminator za eno stroko.

§ 17.

Vsi redni in izredni profesorji juridične fakultete so kot taki izpraševalni komisarji za svoje stroke; smejo pa se imenovati za eksaminatorje tudi iz drugih strok.

Poleg profesorjev imenuje poverjenik za uk in bogočastje po zaslišanju fakultetnega sveta, v kolikor je to potrebno, tudi druge strokovnjake za izpraševalne komisarje.

§ 18.

Predsednik izpraševalne komisije se sme v tej svoji lastnosti izpraševanja udeleževati s posameznimi vprašanji.

Ako je predsednik zadržan, ga zastopa podpredsednik, in če bi bil tudi ta zadržan, ga zastopa oni dejansko službujoči redni ali izredni profesor, ki je po službenih letih najstarejši ter je član komisije.

§ 19.

Za pravno-zgodovinski državni izpit so določeni vsako leto trije roki, in sicer ob početku in ob koncu zimskega semestra in ob koncu poletnega semestra.

Pravosodni in državoslovni državni izpiti se opravljajo vse leto.

§ 20.

Pravno-zgodovinski državni izpit je moči opravljati pred komisijo v Ljubljani samo, če je kandidat ob času izpita vpisan na univerzi v Ljubljani.

Isto velja o pravosodnem in državoslovnem državnem izpitu, ako se opravlja v teku poslednjega semestra (§ 11.).

Kdor je bil pri izpitu zavržen, mora izpit ponoviti pred komisijo, ki ga je zavrnila. Izjemoma smejo kandidati, ki jih je zavrnila izpraševalna komisija za državne izpite, poslujoča na ozemlju bivše Avstrije, ponavljati izpit pred dotično komisijo v Ljubljani, toda šele po preteku dobe, ki jim jo je določila prva komisija. Dovoljevanje takih izjem si pridržuje fakultetni svet v sporazumu s predsednikom dotične izpraševalne komisije v Ljubljani.

§ 21.

Kandidat se mora zglasti k teoretičnim državnim izpitom s prošnjo, kateri je priložiti potrebne priloge in katero je za pravno-zgodovinski izpit izročiti dekanu, za ostala dva izpita pa naravnost predsedniku dotične izpraševalne komisije.

Prošnji je priložiti:

- a) za pravno-zgodovinski državni izpit zrelostno izpričevalo, svedočbo o imatrikulaciji in indeksi;
- b) za pravosodni in državoslovni državni izpit poleg tega še izpričevalo, da je kandidat z vsaj zadostnim uspehom prebil pravno-zgodovinski državni izpit.

§ 22.

Za pravno-zgodovinski državni izpit se je zglašati za rok, ki je določen ob početku semestra, do konca prejšnjega semestra, za rok, ki je določen ob koncu semestra, pa najkasneje 30 dni pred koncem.

§ 23.

Zglasitev za oba ostala izpita ni navezana na določen rok. Priporočno pa je, da se zglase kandidati, ki namerjajo opraviti katerega izmed teh izpitov že v štirih poslednjih tednih poletnega semestra, najpozneje 14 dni pred početkom dotičnih izpitov, ker bi se mogli sicer pripustiti k izpitu morebiti šele začetkom zimskega semestra.

Dneve izpitov določa predsednik komisije za vsak primer posebe.

Predsednik pa se mora pri tem vobče držati vrstnega reda, po katerem so se kandidati pri njem zglasili za izpit.

Pri istem izpitu se ne smejo izpraševati več nego trije kandidati.

§ 24.

Vsak kandidat mora priti k izpitu tistega dne, ki je zanj določen. Ako kandidat iz kateregakoli razloga ne pride k izpitu, mu preti pri pravno-zgodovinskem izpitu nevarnost, da v istem roku ne bo več pripuščten k izpitu, pri obeh ostalih državnih izpitih pa, da pride na vrsto šele potem, ko se izprašajo vsi ostali kandidati.

§ 25.

Izpiti se opravljajo ustno in javno; izpraševalna komisija se posvetuje in glasuje o njih uspehu tajno.

Komisija sklepa z absolutno večino; predsednik glasuje prav tako kakor ostali člani komisije.

Ako se pokaže enoliko glašov, obvelja mnenje, ki je kandidatu manj ugodno.

§ 26.

Izpraševalna komisija mora sklepati najprej o tem, ali je kandidat ustregel predpisanim zahtevkom ali ni ustregel. Če ni ustregel, se izreče kalkul „nezadostno“. Ako pa je ustregel predpisanim zahtevkom, se sklepa o tem, ali je uspeh samo „zadosten“ ali „dober“.

Glasovanje o tem, ali naj kandidat dobi „odliko“ iz enega predmeta, iz več ali vseh predmetov izpita, se vrši šele tedaj, kadar je kalkul „dobro“ odobren z vsemi glasovi.

Predmete, navedene v §§ 12. do 14. pod posameznimi številkami, je glede reda „z odliko“ šteti za en predmet.

Ako se kandidat zavrne, je glasovati tudi o roku, pred čigar potekom se kandidat ne sme pripustiti k ponovitvi izpita.

Zoper izrek izpraševalne komisije ni dovoljena niti pritožba, niti drug pravni lek.

§ 27.

Glede ponavljanja izpitov veljajo nastopna določila:

a) Pri pravno-zgodovinskem državnem izpitu se zavračajo kandidati ali na en semester ali na dva semestra. Kandidati, v roku začetkom zimskega semestra zavrženi na dva semestra, se smejo k ponovitvi izpita pripuščati že v roku koncem prihodnjega poletnega semestra.

Zavrženec mora poslušati predavanja o izpitnih predmetih v najmanjši izmeri desetih ur na teden. Semester, za katerega je bil kandidat zavržen, se ne sme vračunjati v predpisano dobo študij.

b) Pri pravosodnem in državoslovnem državnem izpitu se zavračajo kandidati najmanj na štiri mesece in največ na eno leto.

Preudarku izpraševalne komisije se prepušča, da kandidatu ukaže, naj zopet posluša predavanja in katera naj posluša.

Dokler kandidat izpita ne ponovi z najmanj zadostnim uspehom, se ne sme pripustiti h kakemu drugemu državnemu izpitu.

§ 28.

Izid glasovanja se vpiše v zapisnik in v kandidatov indeks, se potem javno razglasi in izpričevalo se vroči kandidatu takoj.

§ 29.

Zavrnitev kandidatovo je s pristavkom, kdaj sme izpit ponoviti, takoj naznaniti dekanatu one juridične fakultete, na kateri kandidat študira ali je študiral naposled po svojem indeksu ali odhodni svedočbi (absolutoriju); zavrnitev je zaznamenovati v katalogih in, ako bi se morda kesneje izdal drugopis indeksa, je vpisati pristavek o tej zavrnitvi v drugopis.

Dekanat juridične fakultete mora skrbno paziti na to, da se ti zaznamki prepišejo v drugopise (duplikate) indeksov.

§ 30.

Ako dobi zavržen kandidat po zvijači pripustilo k ponovitvi izpita pred določenim časom ali pa pri drugi nego pri pristojni komisiji, ni neveljaven samo izpit, ki ga je morda prebil z uspehom, temveč dotičnik se sme, ne glede na druge posledice, ki ga morda zadenejo po oblih kazenskih zakonih, tudi za nekaj časa ali pa za vselej izključiti iz juridične fakultete, ako je še podrejen disciplinarnemu sodstvu univerze.

§ 31.

Natančnejša določila, kako je opravljati državne izpite in kako naj uradujejo državne izpraševalne komisije, daje naredba z dne 23. septembra 1896., avstr. drž. zak. št. 183, ki je upostavljena v popolno veljavo, v kolikor ne nasprotuje pričujoči naredbi.

§ 32.

Ta naredba stopi v moč s početkom poletnega semestra 1919./1920. Z dnem, ko zadobi ta naredba veljavo, je smatrati za razveljavljena vsa določila, ki nasprotujejo tej naredbi.

C. Začasna določila za prehodno dobo.

§ 33.

K pravno-zgodovinskemu državnemu izpitu v roku koncem poletnega semestra 1919./1920. ali začetkom ali koncem zimskega semestra 1920./1921. se smejo zglasti samo oni kandidati, ki se izkažejo o štirih semestrih, vstevnih po sedanjih ali v bivši Avstriji veljajočih predpisih, in o tem, da so bili v onem semestru, v katerem se namerjajo zglasti k pravno-zgodovinskemu izpitu, vpisani na ljubljanski juridični fakulteti v predavanja prvega oddelka študij. Ti kandidati opravijo omenjeni izpit iz onih predmetov, ki so bili predpisani v bivši Avstriji.

Kandidatom, ki so opravili navedeni izpit po prebitih štirih semestrih z vsaj zadostnim

uspehom, je treba poslušati v drugem oddelku študij samo štiri semestre.

Za ostale slušatelje pa velja doba študij, označena v § 2., in opraviti jim je pravnozdgovinski državni izpit iz predmetov, označenih v § 12.

§ 34.

Kandidati, ki imajo začetkom ali koncem poletnega semestra 1919./1920. ali vsaj začetkom ali koncem zimskega semestra 1920./1921. bodisi po sedanjih predpisih, bodisi po predpisih, veljavnih v bivši Avstriji, pogoje za priprave k pravosodnemu ali državoslovnemu državnemu izpitu, bodo izprašani pri državoslovnem državnem izpitu samo iz predmetov, predpisanih v bivši Avstriji.

§ 35.

Za slušatelje, ki dokažejo verodostojno, da so bili po opravljenem zrelostnem izpitu v vojni službi ali v vojnem ujetništvu, da so bili zaradi ranitve ali bolezni, zadobljene v vojaški službi, vojaške službe oproščeni (superarbitrirani), dalje za one, ki so bili po inozemskih oblastvih internirani, konfirirani ali vsled vojaške zasedbe odrezani od ozemlja kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev, velja olajšava, navedena v § 36. Pogoje za to olajšavo je uveljaviti najkasneje tekom šestih mesecev od dne, ko so nehale omenjene ovire.

§ 36.

Slušatelj, omenjen v § 35., se vračunja čas, prebit v vojni službi ali vojnem ujetništvu ali v stanju obolevnosti ali omejene osebne prostosti, do največ štirih semestrov s predmeti in urami, ki so predpisani za dotične semestre. Od teh štirih semestrov je všteti dva semestra v prvi oddelku študij, dva semestra pa v drugi oddelku študij.

§ 37.

Onim slušateljem, ki so že pred začetkom vojne službe izpolnili pogoje za opravljanje ali ponavljanje pravnozdgovinskega državnega izpita, se dovoljuje, da se vpišejo všteto v predavanja drugega oddelka študij, če naknadno prebijejo ta izpit, in sicer najkasneje v dobi, ki ne presega enega semestra.

§ 38.

Slušatelj, pravnikom, ki so se vpisali v zimskem semestru 1919./1920. na filozofski fakulteti univerze kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani, se vračunja ta semester s predmeti in urami, ki so za dotični semester predpisani na juridični fakulteti.

§ 39.

Od slušateljev-pravnikov univerze v Zagrebu, ki žele biti pripuščeni k predavanjem drugega oddelka študij, se zahteva, da so na univerzi v Zagrebu prebili ali oba pravnozdgovinska državna izpita ali skupni pravnozdgovinski državni izpit. Ako nimajo popolnega pravnozdgovinskega državnega izpita, se morajo, čim so za to podani pogoji § 33., zglasti k pravnozdgovinskemu državnemu izpitu iz vseh predmetov, predpisanih s to naredbo. Vendar pa veljajo tudi za ta izpit predpisi § 33., odst. 1. in 2.

§ 40.

Semestri, veljavno dovršeni, in izpiti, veljavno opravljeni do konca zimskega semestra 1920./21. na univerzi na ozemlju bivše Avstrije, se smatrajo za pravnoveljavno prebite, oziroma opravljene. V koliko je semestre, prebite istotam, toda pozneje, ali pa na drugi inozemski univerzi, všteti v dobo študij, določi za vsak primer posebe fakultetni svet.

O veljavnosti izpitov, opravljenih po omejenem roku na inozemski univerzi, odloča fakultetni svet v sporazumu s predsednikom dotične izpraševalne komisije.

§ 41.

Komisija za pravosodni in državoslovni državni izpit, ustanovljena z naredbo celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 20. maja 1919., Ur. l. št. 527, posluje nadalje, dokler se ne imenuje nova komisija za navedene izpite.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1920.

Dr. Brejc s. r., predsednik.

Don s. r. Dr. Gosar s. r. Jan s. r. Remec s. r. Inž. Sernec s. r. Dr. Verstovšek s. r.

Razglasi deželne vlade za Slovenijo.

St. 6788.

Razglas.

Kraj „Štorje“ selske občine teharske se pravilno označuje „Štore“.

Javne urade vabim, naj pri uradovanju uporabljajo le označbo „Štore“.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1920.

Deželna vlada za Slovenijo.

Poverjenišvo za notranje zadeve.

Za poverjenika za notranje zadeve:
Kremenšek s. r.

St. 136/pr.

Razpis.

Pri poverjeništvu za javna dela se namestijo:
1.) komisar s prejemki IX. činovnega razreda ali eventualno deželnovladni tajnik s prejemki VIII. činovnega razreda državnih uradnikov;

2.) deželnovladni koncipist s prejemki X. činovnega razreda državnih uradnikov;
3.) konceptni praktikant z letnim adjutom 2100 K, eventualno 2400 K, in s pripadajočo draginjsko doklado.

Pravilno kolkovane prošnje, opremljene v izvirniku ali poverjenem prepisu z dokazili o dovršenih pravnoznanskih in državnoznanskih študijah in z zadostnim uspehom prebitih treh državnih izpitih, za službeni mesti pod 1.) in 2.) tudi o uspešno opravljenem političnem praktičnem izpitu, potem o starosti, državljanstvu in domovinstvu, jezikovnem znanju, zdravju, navedbi neomadeževanosti, eventualno vojni invalidnosti, ob navedbi eventualnega sorodstva ali svaštva z nastavljenecem tega poverjenišva, naj se vložijo do dne 5. maja 1920.

pri podpisnem poverjeništvu.

Prosilci, ki so v javni službi, naj predložijo prošnje po službeni poti.

Poverjenišvo za javna dela v Ljubljani,
dne 7. aprila 1920.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Preds. 5066/18/19—16.

Razglas.

Za drugo redno porotno zasedanje imenujem predsednike sodnega dvora porotnih sodišč in njih namestnike:

I. pri deželnem sodišču v Ljubljani:
za predsednika: predsednika deželnega sodišča dr. Otona Papeža;

za namestnike: dvornega sodnega svetnika in podpredsednika deželnega sodišča Frana Regallyja, višja deželno sodna svetnika Frana Vedernjaka in Alojzija Zebreta in deželno sodnega svetnika Frana Rekarja;

II. pri okrožnem sodišču v Celju:
za predsednika: predsednika okrožnega sodišča dr. Josipa Kotnika;

za namestnike: višjega deželno sodnega svetnika dr. Miroslava Bračiča, deželno sodnega svetnika Hinka Stepančiča in deželno sodnega svetnika Ivana Premschaka;

III. pri okrožnem sodišču v Mariboru:
za predsednika: dvornega svetnika in predsednika okrožnega sodišča Tomaža Cajnkarija;

za namestnike: višja deželno sodna svetnika Antona Levca in Aleksandra Ravnikarja in deželno sodne svetnike Frana Posego, Oskarja Deva in dr. Frana Pichlerja;

IV. pri okrožnem sodišču v Novem mestu:
za predsednika: deželno sodnega svetnika doktorja Jurija Polenška;

za namestnike: deželno sodne svetnike doktorja Vladimira Foersterja, Jurija Kozino in Josipa Tekavčiča.

V Ljubljani, dne 12. aprila 1920.

Kavčnik s. r.

Preds. 156/6/20—1.

3—1

Razpis.

Pri okrajnem sodišču v Velikovcu se sprejme pisarniški pomočnik, in sicer samo moška moč, proti dnevni 2 K 65 v in mesečni draginjski dokladi najmanj 450 K.

Pravilno kolkovane in opremljene prošnje, ki morajo biti svojeručno pisane, naj se vložijo najkasneje do dne

31. maja 1920.

pri okrajnem sodišču v Velikovcu.

Prosilci morajo dokazati s šolskimi izpričevali, da so dovršili ljudsko šolo in da so zmožni slovenskega jezika v govoru in pisavi; tudi morajo svoji prošnji priložiti rojstni in domovinski list, navedeno izpričevalo in uradno izpričevalo državnega zdravnika, da so za zaproseno službo sposobni.

Prosilci, ki so večji slovenski stenografiji in strojepisju, imajo prednost.

Vojni invalidi se opozarjajo na naredbo celokupne Narodne vlade v Ljubljani z dne 20. novembra 1918., št. 115 Ur. l. Invalidnost morajo izkazati z listino, s katero so bili za invalida spoznani. Za taki veljata plačilno nakazilo za stalne prejemke, izdano bodisi po naših, bodisi po bivših avstrijskih oblastvih, in izvid nadpregleda, izdan po predpisih naredbe poverjenišva za narodno brambo z dne 6. decembra 1918., št. 211 Ur. l. Vojaški certifikatisti se opozarjajo na predpise zakona z dne 19. aprila 1872., drž. zak. št. 60, in na člen IV. naredbe celokupnega ministrstva z dne 25. januarja 1914., št. 21 drž. zak.

Okrajno sodišče v Velikovcu,

dne 8. aprila 1920.

C 96/20/1.

552

Oklico.

Zoper Marijo Detičkovo, posestnico v Mahorčki vasi, katere bivališče je sedaj neznano, je podal pri okrajnem sodišču v Slovenski Bistrici Karel Sima, trgovec v Peklu, tožbo zaradi 1897 K 16 v.

Na podstavi te tožbe se je odredil narok za ustno sporno razpravo na dan

11. maja 1920.

ob devetih pri podpisnem sodišču v sobi št. 3.

V obrambo pravic Marije Detičkove se postavlja za skrbnika gospod Franc Kodrič, posestnik v Spodnjih Poljčanah.

Ta skrbnik jo bo zastopal v oznamenovani pravni stvari na nje nevarnost in stroške, dokler se Marija Detiček ali ne zglasti pri sodišču ali ne imenuje pooblaščenca.

Okrajno sodišče v Slovenski Bistrici, oddelek II.,
dne 2. aprila 1920.

Obsodbe.

Pri mestnem magistratu v Celju se bile kaznovane:

1.) Ana Lojbner, 30 let stara kmetica, zaradi navijanja cen pri mleku na 15 K globe in 6 ur zapora, eventualno 12 ur zapora. (Razsodba z dne 1. marca 1920., št. 1260/20.)

2.) Matilda Pernovšek, 44 let stara kočarica v Spodnji Sožnici, občina Zalec, zaradi navijanja cen pri mleku na 15 kron globe in 6 ur zapora, eventualno 24 ur zapora. (Razsodba z dne 21. februarja 1920., št. 1221.)

3.) Jožefa Ahtik, 18 let stara kmetica v Trnovljah, zaradi navijanja cen pri mleku na 20 K globe in 6 ur zapora, eventualno 12 ur zapora. (Razsodba z dne 23. februarja 1920., št. 1218.)

4.) Marija Jesenek, 22 let stara kmetica, zaradi navijanja cen pri mleku na 20 K globe in 6 ur zapora, eventualno 12 ur zapora. (Razsodba z dne 23. februarja 1920., št. 1219/20.)

5.) Evgenija Brinar, ravnateljova soproga, zaradi navijanja cen pri krompirju na 100 K globe in 6 ur zapora, eventualno 12 ur zapora. (Razsodba z dne 10. februarja 1920., št. 722.)

6.) Neža Ocvirk, 55 let stara kmetica v Malih dolih, zaradi navijanja cen pri mleku na 20 K globe in 6 ur zapora, eventualno 12 ur zapora. (Razsodba z dne 24. februarja 1920., št. 1092.)

Razsodbe so pravnomočne.

Po okrajnem glavarstvu v Ljutomeru so bili obsojeni:

1.) Anton Roškar, 24 let star, samski posestnikov sin v Aženskem vrhu, občina Polica, zaradi tihotapstva svinj in jajc na 100 kron globe in 5 dni zapora, eventualno 10 dni zapora (razsodba z dne 11. februarja 1920.; št. 4456);

2.) Adolf Vibral, 16 let star, samski mesarski pomočnik v Radgoni, Miterlingcesta št. 174, ker je hotel iztihotapiti čez demarkacijsko črto 1275 kg svinjskega mesa, na 100 K globe in 5 dni zapora (razsodba z dne 11. februarja 1920.; št. 4460);

3.) Karolina Kerecz, 30 let stara, samska dekla v Gornji Radgoni št. 3, ker je hotela iztihotapiti 136 jajc, na 30 K globe in 24 ur zapora, eventualno 5 dni zapora (razsodba z dne 22. februarja 1920.; št. 4113). — Razsodbe so pravnomočne.

Franc Cirej, 47 let star, posestnik v Terah, je bil, ker je kot načelnik komsumnega društva dal zadrževati moko, da se plača v kolkovanem denarju, po politični ekspozituri v Mozirju dne 7. decembra 1919. pod št. 83, obsojen na 400 K globe, 24 ur zapora in zaplenbo 13 vreč mlevskih izdelkov.

Državni urad zoper navijalce cen, verižnike in tihotapce v Ljubljani.

Vodja urada, policijski svetnik:
Kerševan s. r.

Razglas.

Po naredbi deželne vlade za Slovenijo, poverjenišтва za kmetijstvo, z dne 29. marca 1920., št. 160 Ur. l., se odpravljajo dosedanje preizkušnje iz podkovstva za kovače, ki se niso udeleževali poluletnega podkovskega tečaja, ter se predpisuje obvezen obisk teh tečajev. Da pa bo mogoče kovačem, starim nad 24 let, doseči pravico do samostojnega izvrševanja podkovske obrti, se dovoljuje za prehodno dobo, toda samo v tekočem letu 1920., še trikrat rok za preizkušnje iz podkovstva za one kovaške pomočnike ali kovaške mojstre, ki so starejši kakor 24 let, četudi se niso udeleževali podkovskega tečaja. Vendar pa je k preizkušnji pripustiti kovače, ki so starejši kakor 26 let, samo, če so si najmanj 14 dni s praktičnim vežbanjem na kakšni podkovski šoli izpopolnili znanje in tamkaj dobili tudi teoretični pouk o podkovstvu; za kovače med 24. in 26. letom pa se določa 30dnevno vežbanje na podkovski šoli. Te preizkušnje se bodo vršile na državni podkovski šoli v Ljubljani koncem meseca junija, septembra in decembra t. l.

Vsi oni kovači, stari nad 24 let, ki žele prebiti preizkušnjo na državni podkovski šoli v Ljubljani, se pozivljejo, naj pošljejo najkasneje do dne 20. maja t. l. podpisanemu vodstvu svoje prijave, ki naj jim prilože rojstni in krstni list kakor tudi učno izpričevalo, da se jim določi dan vstopa v praktično vežbanje.

Vodstvo državne podkovske šole v Ljubljani,
dne 15. aprila 1920.

Št. 3590.

3—2

Preklic razpisa nekaterih nadučiteljskih in učiteljskih služb.

Z ozirom na tukajšnji odlok z dne 20. marca 1920., št. 3590, se preklicuje razpis teh-le nadučiteljskih in učiteljskih služb:

1.) zap. št. 72: nadučiteljske službe pri Svetem Petru tik Radgone, okraj Gornja Radgona;

2.) zap. št. 79: 1 učiteljske službe v Ločah, šolski okraj Konjice;

3.) zap. št. 106: nadučiteljske službe v Podbrežju (dekliška ljudska šola), šolski okraj Mariborska okolica;

4.) zap. št. 126: učiteljske službe v Šmartnem pri Slovenjgradcu, šolski okraj Slovenjgradec.

Dalje se pripominja, da je na ljudski šoli v Lajtersbergu-Krčevini, šolski okraj Mariborska okolica, za nadučitelja na razpolago prosto stanovanje v šolskem poslopju; torej mu ne gre stanarina.

Višji šolski svet v Ljubljani,
dne 11. aprila 1920.

Predsednik: Vadnjal s. r.

Št. 4174.

Razpis.

Na državnih srednjih šolah v območju deželne vlade za Slovenijo sta izpraznjeni nastopni stalni učiteljski službi:

1.) na državni gimnaziji v Kranju služba učitelja za latinščino in grščino kot glavni, slovenščino kot stranski predmet; prednost imajo prosilci, ki so usposobljeni tudi za pouk v srbohrvaščini;

2.) na državni realni gimnaziji v Novem mestu služba učitelja za francoščino kot glavni predmet v zvezi z zgodovino in zemljepisjem, ali pa z latinščino ali nemščino kot glavnim in slovenščino kot stranskim predmetom.

Prošnje, opremljene s predpisanimi prilogami, naj vložijo prosilci po predpisani poti pri poverjeništvu za uk in bogočastje v Ljubljani najkasneje do dne

10. maja 1920.

Vsi stalni učitelji, ki so nameščeni v zmislu § 62. službene pragmatike za državno učiteljstvo bivše Avstrije z dne 28. julija 1917., se pozivljejo, naj prosijo za razpisani službi, da se jim končno določi službeno mesto.

Višji šolski svet v Ljubljani,
dne 7. aprila 1920.

Predsednik: Vadnjal s. r.

Št. 491/s.

556

Razpis služb za otroške vrtnarice.

Na nastopnih otroških vrtcih s slovenskim učnim jezikom se razpisuje po ena služba za otroško vrtnarico, in sicer: 1.) v Murski Soboti, 2.) v Dolenji Lendavi, 3.) v Cankovi in 4.) v Puconcih.

Prošnje, opremljene z diplomom, oziroma z usposobljenostnim izpričevalom, s potrjenim izkazom o dosedanjem službovanju in z domovnico, naj se vložijo pri podpisanem komisariatu do dne

3. maja 1920.

Prosilke iz Prekmurja, zmožne prekmurskega narečja, morajo prošnjam priložiti tudi izjavo, da v enem letu opravijo preizkušnjo za otroške vrtce s slovenskim učnim jezikom.

Civilni komisar za Prekmurje v Murski Soboti,
dne 6. aprila 1920.

Berbuč s. r.

Št. 142.

577

Razpis službe.

Na javni trirazredni ljudski šoli na Prevorju se po odredbi višjega šolskega sveta z dne 14. marca 1920., št. 915., razpisuje učno mesto v stalno ali pa tudi začasno popolnitev.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati po predpisani službeni poti pri krajnem šolskem svetu na Prevorju najkasneje do dne

15. maja 1920.

Okrajni šolski svet v Kozjem,
dne 30. marca 1920.

Št. 221/III.

568 2—2

Razpis učiteljskih služb.

V šolskem okraju svetolenarškem v Slovenskih goricah se razpisujejo v stalno namestitev nastopna učna mesta:

1.) Sv. Rupert v Slovenskih goricah 2 učni mesti; prosto stanovanje;

2.) Sv. Juri v Slovenskih goricah 2 učni mesti; prosto stanovanje;

3.) Sv. Benedikt v Slovenskih goricah 2 učni mesti; prosto stanovanje;

4.) Sv. Lenart v Slovenskih goricah 1 učno mesto; prosto stanovanje;

5.) Sv. Barbara pri Mariboru 1 učno mesto; prosto stanovanje.

Pravilno opremljene prošnje naj se vložijo po predpisani službeni poti do dne

16. maja 1920.

pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Okrajni šolski svet pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah,

dne 8. aprila 1920.

Predsednikov namestnik:
Ivan Koropec s. r.

Št. 1333/20.

3—3

Razpis službe računskega uradnika.

Pri oblastni zaščiti dece in mladine za Slovenijo v Ljubljani se v zmislu razpisa državnega oddelka za zaščito dece in mladine v Beogradu z dne 13. marca 1920., št. 5717, razpisuje mesto računskega uradnika od XI. do VIII. činovnega razreda.

V poštov prihajajo samo prosilci, ki imajo popolno kvalifikacijo (srednjo šolo z maturo in preizkušnjo iz državnega računovodstva) in večletno prakso, tako da so zmožni samostojno opravljati vse stroke državnega knjigovodstva.

Prošnje, opremljene z dokazili, je vlagati po službeni poti do dne

25. aprila 1920.

Prošilec naj priloži izjavo svojega predstojnega oblastva, da bo takoj odpuščen iz sedanjega službe, ako bo imenovan.

Urad oblastne zaščite dece in mladine za Slovenijo v Ljubljani,
dne 7. aprila 1920.

Šef urada: Goršič s. r.

Št. 6139.

558 3—3

Razglas.

Lov krajevne občine tratske se v četrtek dne 29. aprila 1920. ob enajstih na uradnem dnevu v Škofji Loki v občinski pisarni na javni dražbi odda v zakup od dne 1. maja 1920. do dne 30. aprila 1925.

Zakupni in dražbeni pogoji se morejo vpregledati pri podpisanem okrajnem glavarstvu med navadnimi uradnimi urami.

Okrajno glavarstvo v Kranju,
dne 9. aprila 1920.

Št. 791/1920.

571

Razglas.

Mestni občinski urad v Kočevju razpisuje dve redarski mesti, s katerima je spojena plača letnih po 1000 K, aktivitetna doklada 360 K in do preklica draginjska doklada 4640 K, skupaj torej 6000 K, nadalje službena obleka.

Obe mesti se oddasta začasno.

Po enoletnem zadovoljivem službovanju se nastavljenca imenujeta za definitivna redarja in od tega časa jima mestni urad prizna pokojnino v zmislu sklepa občinskega zastopa z dne 30. avgusta 1919.

Prosilci morajo biti popolnoma večji nemškemu in slovenskemu jeziku, nekaznovani in trdnega zdravja. Svojeručno pisane prošnje, opremljene z domovnico, z нравstvenim in zdravniškim izpričevalom in z izpričevali o dosednji službi, naj se vložijo do dne

1. maja 1920.

pri podpisanem mestnem uradu.

Izmed sicer enakih prosilcev gre prednost samcem in vojnim invalidom, če so sposobni za redarsko službo.

Metni občinski urad v Kočevju,
dne 10. aprila 1920.

Župan: Loy s. r.

Razne objave.

Razpis.

561 2—2

Podpisana uprava proda proti pismenim ponudbam žično vzpenjačo (Drahtseilriehe), urajeno za odvažanje lesa v gozdu Javoru, dolga 3200 m (električni pogon), z vsemi zraven spadajočimi priteklinami. Proda se eventualno pa-sebe elektromotor 25 HP.

Ponudbe naj se do dne 30. aprila 1920. priporočeno pošljejo nadzorniku Alojziju Rihteršiču v Celju, Kersnikova ulica št. 6.

Ne glede na višino ponudene cene odloči o prodaji glavni poverjenik ministrstva za agrarno reformo v Ljubljani.

Uprava veleposestva Otona pl. Steinbeisa
v Vitanju pri Celju.